

Vlaams
Parlement

vergadering **C153**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid

van 6 maart 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Martine Fournier aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een fietsvergoeding voor speedpedelecs voor lokale ambtenaren – 1216 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de veiligheidsprocedures in de gebouwen van de Vlaamse overheid – 1185 (2017-2018)	4
VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de organisatie van Arabische taallessen door het OCMW – 1269 (2017-2018)	5
VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de bepalingen van het decreet Lokaal Bestuur voor de federale financiële stromen naar de lokale besturen – 1277 (2017-2018)	8
VRAAG OM UITLEG van Ward Kennes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de mogelijkheid tot het inzetten van mobiele stem-bureaus bij de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2018 – 1228 (2017-2018)	10
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vraag of een lid van de deputatie nog vervangen wordt – 1292 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vermindering van het aantal leden van de deputatie – 1316 (2017-2018)	13
VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het rapport van het Rekenhof over de afslanking van de provincies – 1305 (2017-2018)	17
VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de opvolging van de terroristendatabank in steden en gemeenten – 1354 (2017-2018)	21

VRAAG OM UITLEG van Martine Fournier aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een fietsvergoeding voor speedpedelecs voor lokale ambtenaren

– 1216 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Minister, enkele weken geleden stelde ik u een schriftelijke vraag over de mogelijkheid om speedpedelecs mee op te nemen in de fietsvergoedingen voor het woon-werkverkeer van de Vlaamse ambtenaren. U antwoordde dat enkel de ambtenaren uit de onderwijssector gebruik kunnen maken van de uitbreiding. Voor de andere ambtenaren is het wachten op een volgend overleg met de vakbonden.

Ik ga er dus van uit dat de maatregel in de komende maanden zal worden uitgebreid naar alle Vlaamse ambtenaren, maar daar stopt het niet. Ook de ambtenaren van de lokale besturen kunnen vandaag nog steeds geen gebruik maken van de uitbreiding in de wetgeving. Het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel bepaalt in artikel 164 immers het volgende: "Een maandelijks fietsvergoeding wordt toegekend aan het personeelslid dat de verplaatsing van en naar het werk volledig of gedeeltelijk met de fiets aflegt. De raad bepaalt het bedrag dat per kilometer wordt toegekend. Dat bedrag is minimaal gelijk aan 0,15 euro per kilometer en maximaal gelijk aan het bedrag dat op grond van de fiscale wetgeving en socialezekerheidswetgeving is vrijgesteld van belasting en sociale bijdragen."

Volgens de bepalingen van dit artikel is een fietsvergoeding voor speedpedelecs niet mogelijk, omdat dergelijke fietsen beschouwd worden als een bromfietsen en niet als een gewone fiets.

Intussen heeft de Kamer de regeling goedgekeurd waarbij alle elektrische fietsen dezelfde status hebben als gewone fietsen. De nodige aanpassingen in de rechtspositieregeling zijn evenwel nog niet gebeurd. U hebt als bevoegde minister in het verleden al duidelijk gemaakt dat u een voorstel zou uitwerken.

Wat is de stand van zaken in verband met de aanpassingen van het besluit van de Vlaamse Regering? Wanneer zal dit besluit aangepast worden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Fournier, ik zal u blij maken. Dat hoop ik toch. Ik zal inderdaad voor het personeel van de lokale besturen de fietsvergoeding voor het woon-werkverkeer naar de speedpedelecs uitbreiden. Dit wordt meegenomen bij de wijziging van het BVR RPR (rechtspositieregeling). Ik wil dit wijzigingsbesluit in april 2018 voor een eerste goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering. Vervolgens moet dat nog worden onderhandeld in comité C1.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Dat is een zeer kort en zeer positief antwoord. U hebt het over de lokale besturen. Ik veronderstel dat dit ook voor de provinciale ambtenaren zal gelden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Fournier, dat is wel een apart BVR, maar het is inderdaad de bedoeling om die uitbreiding ook voor het provinciale personeel te doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de veiligheidsprocedures in de gebouwen van de Vlaamse overheid – 1185 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): Minister, op 14 februari 2018 kwam een medewerker van de Vlaamse overheid, werkzaam in het Virginie Lovelinggebouw in Gent, in contact met een onbekend of dan toch tot dan toe onbekend wit poeder. De hulpdiensten werden verwittigd conform de procedures: politie, brandweer en ambulance-diensten kwamen ter plaatse. Volgens de procedure heeft de medewerker in kwestie onmiddellijk een douche moeten nemen en andere kleren aantrekken. Hierna werd die persoon preventief overgebracht naar het ziekenhuis voor een check-up.

We moeten dit probleem niet al te zeer uitvergroten, maar we zien het de laatste jaren steeds vaker opduiken: verdachte witte poeders en zendingen, enzovoort.

Minister, bent u van oordeel dat de veiligheidsprocedure in het hier geschetste geval correct werd gevolgd?

Bent u van oordeel dat de veiligheidsprocedures die zijn opgesteld voor de Vlaamse Administratieve Centra (VAC's) en andere gebouwen van de Vlaamse overheid in geval van chemische of biologische dreiging nog up-to-date zijn? Moeten ze worden aangepast? Zijn ze oké? Welke stappen zult u hiertoe, indien nodig, ondernemen?

Hoe worden de medewerkers van de Vlaamse overheid betrokken bij de opmaak en evaluatie van de veiligheidsprocedures? Op welke manier wordt de medewerkers een blijvende aandacht voor deze procedures bijgebracht?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Maertens, ja, de afgesproken procedure is wel degelijk gevolgd. De medewerkers die in aanraking zijn gekomen met de brief en inhoud zijn in quarantaine geplaatst, de hulpdiensten werden verwittigd, de instructies van de hulpdiensten werden opgevolgd, enzovoort. Binnen het Facilitair Bedrijf, dat verantwoordelijk is voor het gebouwenbeheer werd ook het bedrijfscontinuïteitsysteem geactiveerd. Dat houdt in dat de leidinggevenden werden verwittigd over het incident. De coördinatie en ondersteuning van zowel de intern als extern gerichte communicatie, respectievelijk naar de medewerkers en naar de pers, werd opgestart. De externe preventiedienst werd verwittigd. Het Crisiscentrum van de Vlaamse overheid (CCVO) werd geïnformeerd.

Wat betreft het aspect van de communicatie werden de verschillende entiteiten die gehuisvest zijn in het VAC Gent per mail en via verschillende updates op de hoogte gehouden van de gebeurtenissen. Alles gebeurde zoals het hoort.

Ik ben van oordeel dat de veiligheidsprocedures die zijn opgesteld voor de VAC's in geval van chemische of biologische dreiging, nog up-to-date zijn. We hebben

recent nog kunnen ondervinden dat de afspraken nog zeer actueel en up-to-date zijn. De afhandeling van dit incident toont dat aan. De noodzakelijke acties werden ondernomen, zoals ik daarnet heb gezegd in mijn antwoord op uw eerste vraag. Uit elke crisissituatie worden natuurlijk leerpunten gehaald. Dat is goed, al is het jammer dat er zoiets moet gebeuren. Ook hier, bij dit uitzonderlijke incident, is dat het geval. Het is natuurlijk niet zo dat de Vlaamse overheid of, bij uitbreiding, de VAC's, elke week met zulke zendingen worden geconfronteerd. Deze leerpunten werden al gecommuniceerd naar de betrokken diensten en teams op het vlak van gebouwenbeheer. Die worden ook in het eerstvolgende werkoverleg verder toegelicht. U begrijpt dat ik daar, vanuit veiligheidsoverwegingen, inhoudelijk niet kan en zal op ingaan.

Hoe worden de medewerkers van de Vlaamse overheid betrokken bij de opmaak en evaluatie van de veiligheidsprocedures? Op welke manier wordt er bij de medewerkers een blijvende aandacht voor deze procedures bekomen? Het Facilitair Bedrijf heeft bedrijfscontinuïteitsplannen voor zijn werking en specifiek voor de uitbating van de grote kantoorgebouwen: de VAC's, maar er zijn nog wel andere grote kantoorgebouwen. Deze plannen worden tweejaarlijks geactualiseerd en jaarlijks getest. In 2017 vonden er drie zogenaamde crisisoefeningen plaats. Daarnaast hebben de medewerkers die verantwoordelijk zijn voor het bedrijfscontinuïteitsysteem nauw contact met het crisisteam van de Vlaamse overheid en delen zij hun kennis en procedures, zodat ze op elkaar zijn afgestemd. Dat lijkt mij wel noodzakelijk. Er is dus absoluut samenwerking en geregeld afstemming tussen de medewerkers van het bedrijfscontinuïteitsysteem en het crisisteam van de Vlaamse overheid. Er wordt onder meer samengewerkt bij de organisatie van zogenaamde crisisoefeningen. De leidend ambtenaar van het Facilitair Bedrijf is ook een van de voorzitters van dit crisisteam.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): Minister, dank u wel. Ik wil de vergelijking maken met wat wij in de praktijk bij de lokale besturen zien. Het opstellen en actueel houden van een nood- en interventieplan, in ons geval, of van veiligheidsplannen, zoals in het geval van de Vlaamse overheid, vergt heel veel tijd, geld, middelen en mensen.

Dat roept weleens wat vragen op. Maar uiteindelijk zal het je maar overkomen dat ze nodig zijn. Het is handig om ze te hebben, hopelijk heb je ze nooit nodig. Maar als het dan eens nodig is, zijn ze er. Het is goed dat we daarin blijven investeren, en dat er ook wordt geïnvesteerd in oefeningen. Dat is heel belangrijk, dat merken we in de praktijk. Het is ook belangrijk dat er wordt geleerd uit calamiteiten en incidenten. Dat moeten we in het achterhoofd houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de organisatie van Arabische taallessen door het OCMW – 1269 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, het OCMW van Gistel, dat is een gemeente bij Oostende, is recent gestart met een basiscursus voor hulpverleners, waarbij niet alleen de hulpverleners maar ook de maatschappelijk werkers, begeleiders van nieuwkomers en politieagenten een basiscursus Arabisch

zouden krijgen, georganiseerd door het OCMW. Een Syrische vrouw met een hoofddoek geeft die cursussen. Ik denk dat dit in de gebouwen van het OCMW zelf gebeurt.

Dit is uitgebreid in de media geweest. Het roept vragen op, niet alleen bij mij maar ook bij veel mensen en bij de inwoners van Gistel zelf. U zou nu natuurlijk kunnen zeggen dat dit om een lokaal dossier gaat. Kon ik de vraag dan niet gewoon schriftelijk stellen? Ik kon dat perfect gedaan hebben, maar ik zou het kunnen opentrekken, want misschien zijn er nog andere gevallen.

Minister, is de organisatie van taallessen aan gemeentelijk personeel in overeenstemming met de wetgeving, bijvoorbeeld de taalwetgeving? Waarom wel of niet? Indien dit onwettelijk is, welke initiatieven zult u nemen om deze onwettelijkheid te stoppen?

Worden deze Arabische taallessen van Gistel gefinancierd met Vlaamse middelen, middelen voor integratie of middelen voor het Gemeentefonds? Zo ja, met welke middelen en voor welke bedragen? Indien dit inderdaad het geval is, mag het OCMW dat doen? Waarom wel of niet? Indien niet, welke initiatieven zult u nemen?

Strookt het geven van lessen Arabisch door het OCMW met het beleid inzake inburgering en integratie? Waarom wel of niet, en welke maatregelen wilt u desgevallend nemen?

Welke initiatieven kunt u in dit verband nog nemen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik ben wel van Antwerpen, maar ik ben al eens in Gistel geweest, naar het jaarlijkse spitfeest.

Alle gekheid op een stokje, mijnheer Sintobin, u vraagt of de organisatie van taallessen aan personeel conform de wetgeving of de taalwetgeving is. Een lokaal bestuur, in dezen Gistel, mag allerlei lessen en bijlessen geven aan zijn bestuur. Hier gaat het over iets heel specifiek.

Collega's, ik heb dit voorbeeld altijd gevolgd als het over faciliteitengemeenten gaat, de gemeenten in de Rand waar ik altijd streng optreed. In dit geval gaat het niet om een lokale overheid in een faciliteitengebied. Gistel ligt in het Nederlands taalgebied en moet dus het Nederlands als bestuurstaal hanteren. Dit impliceert dat alle contacten met de bevolking, met de burger, in het Nederlands moeten gebeuren.

Ik heb opdracht gegeven aan de gouverneur van West-Vlaanderen, de heer Carl Decaluwe, om de finaliteit na te gaan van dit concrete initiatief in Gistel. Ik heb daarover gelezen in de media. Ik heb ook gelezen, mijnheer Sintobin, wat u daarover hebt geschreven. Ik ken natuurlijk niet alle finaliteiten en finesses van het concrete initiatief in Gistel. Ik heb aan de gouverneur ook gevraagd of hij wil toezien op de verenigbaarheid hiervan met de bestuurstaalwetgeving. Ik heb in het verleden ook al heel duidelijk aangetoond, en ik zal dat hier ook doen, dat als uit het onderzoek van de gouverneur van West-Vlaanderen blijkt dat er een onverenigbaarheid is met de taalwetgeving, ik onmiddellijk vanuit toezicht zal optreden.

Ik zal dat onmiddellijk doen zoals – en ik hoop dat u dat kunt beamen, mijnheer Sintobin – ik dat ook altijd heb gedaan in de faciliteitengemeenten bij een overtreding van de taalwetgeving. Wanneer hier geen Nederlands wordt gebruikt als bestuurstaal, als omgangstaal van de overheid, namelijk de lokale overheid van Gistel, met de burger, dan zal ik vanuit mijn functie van toezichthouder onmiddellijk optreden.

We hebben nu een concreet voorval in Gistel, maar ik weet natuurlijk niet hoe het in de andere provincies zit. Ik heb dan ook niet alleen gouverneur Decaluwe maar ook de andere vier gouverneurs de opdracht gegeven na te gaan of in hun provincies soortgelijke initiatieven worden genomen. Het is de bedoeling dat zij de finaliteit daarvan bekijken, en wanneer er inderdaad een overtreding is van de taalwetgeving, zal ik onmiddellijk vanuit mijn toezichthoudende functie optreden.

De financiering van dit initiatief gebeurt niet met Vlaamse middelen. Hoe u het hebt geschetst, is ook hoe ik het heb gelezen in de media, namelijk dat het om een asielzoekster gaat die dat vrijwillig doet. Daar worden geen Vlaamse of lokale middelen voor gebruikt.

Het Vlaams beleid inzake integratie en inburgering legt niet aan de lokale besturen op wat ze wel of niet moeten/kunnen doen. Hier speelt de lokale autonomie. Dat OCMW-medewerkers zich nu de moedertaal van cliënten eigen maken om te kunnen communiceren, is iets dat ik absoluut verwerp vanuit mijn eigen ingesteldheid en bevoegdheden. Ik ondersteun dat geenszins.

Vanuit mijn beleid benadruk ik wel dat het belangrijk is dat elke gelegenheid wordt aangegrepen om Nederlands te stimuleren en dat nieuwkomers vanaf dag één worden ondergedompeld in het Nederlands.

Indien cliënten van het OCMW of burgers die zich aanmelden bij een lokale overheidsdienst, toch onvoldoende het Nederlands zouden beheersen, zijn er andere manieren om daarmee om te gaan dan over te stappen naar een andere taal, in dit geval het Arabisch. Men kan bijvoorbeeld – en in sommige gemeenten doet men dat – met pictogrammen werken. Dat is een veel betere manier om de integratie te bevorderen dan gewoon de moedertaal te gebruiken van diegene die zich tot u richt. Vanuit al mijn bevoegdheden en vanuit mezelf als persoon verwerp ik dit initiatief. Ik zie dat absoluut niet verenigbaar met onze doelstellingen inzake integratie. Het bevordert de integratie van de betrokkenen absoluut ook niet. Medewerkers die de moedertaal van de betrokkenen aanleren, is iets dat niet daartoe behoort. Ik ondersteun dat dan ook niet, mijnheer Sintobin, noch vanuit mijn geweten, noch financieel vanuit Vlaanderen. Ik hoop dat dit een zeer duidelijk antwoord is op uw vraag. Ik ben het met u eens, ik verwerp dit, ik sta daar niet achter en het bevordert geenszins de integratie, en dat is iets wat de volledige samenleving moet nastreven. Dit staat daar haaks op.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik juich uw antwoord toe, minister, het is bijzonder klaar en duidelijk. Men zou kunnen veronderstellen dat deze vraag gaat over een akkefietje, maar het is toch wel belangrijk om te weten of dit initiatief ook bestaat in andere provincies of gemeenten. Een en ander staat haaks op uw beleid inzake inburgering en integratie. Ik ben bijzonder benieuwd naar wat de gouverneurs te vertellen zullen hebben. Weet u ook tegen wanneer zij die vraag zullen beantwoorden?

Er zullen wel wat lokale middelen naar dit initiatief gaan, zij het veeleer beperkt. Er worden misschien niet rechtstreeks middelen toegekend maar er worden ook lessen Arabisch gegeven aan politieagenten, medewerkers en gemeentepersoneel. Ik veronderstel dat die mensen dat niet doen in hun vrije tijd. Sowieso kost dit dus altijd wel iets aan de belastingbetaler.

Wat die pictogrammen betreft, hebt u 100 procent gelijk. In de gemeente Menen is er jarenlang discussie geweest over het gebruik van het Frans. Menen ligt in de grensstreek en er werd in het stadhuis meer Frans dan Nederlands gesproken. Om dat te verhelpen heeft mevrouw Fournier die nu net weg is, een tijdje geleden terecht het initiatief genomen om enkel en alleen nog met pictogrammen te werken.

Ik ben heel tevreden met uw antwoord, minister. Als u me nu nog duidelijkheid kunt geven over de timing van de antwoorden van de gouverneurs, zal ik super-tevreden zijn.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik ben blij dat u tevreden bent met mijn antwoord. Ik herhaal dat er absoluut geen middelen worden toegekend vanuit Vlaanderen. Ik heb dat niet gedaan in het verleden en ik ben niet van plan om dat te doen. Voor zover ik weet, maar ik stel voor het antwoord van gouverneur Decaluwé af te wachten, zijn er ook geen lokale middelen.

Ik heb niet echt een timing gekleefd op dat antwoord, maar ik veronderstel dat de gouverneurs weten dat dit redelijk belangrijk en dringend is en dat zij hun verantwoordelijkheid zullen nemen om ons daarover te informeren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik zal zeker terugkomen voor een nieuwe vraag, minister.

Het is wel wat jammer of vervelend dat gisteren uw partij, die daar in de meerderheid zit, dit initiatief mee heeft goedgekeurd, enfin goedgekeurd, ze wisten zogenaamd van niets, maar wie in een meerderheid zit, moet weten wat er gebeurt in de gemeente. Ze zijn niet vertegenwoordigd in het OCMW omdat de twee gemeenteraadsleden van uw partij het daar zijn afgestapt, maar ze zitten wel in de meerderheid en hebben een schepen in het college en zouden dus van alles op de hoogte moeten zijn. Dit bij wijze van uitsmijter.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de bepalingen van het decreet Lokaal Bestuur voor de federale financiële stromen naar de lokale besturen – 1277 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bert Maertens

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, binnen die financiële stroom gaat het vooral over de sociale Maribel die een interessante werknaam is voor de lokale besturen. Bij die lokale besturen blijft de vrees bestaan dat met de overheveling van personeel van het OCMW naar de gemeente die sociale Maribel-tegemoetkoming zou kunnen dalen. Bij de bespreking zei u dat dit geen invloed zou hebben, maar toch denk ik dat we de lokale besturen attent moeten maken op de overgangen. Ik vermoed dat vooraf contact met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) nodig is en dat het goed is om voor de lokale besturen in kaart te brengen welke richting de transfer zal uitgaan omdat het volgens mij afhankelijk is naar welk type tewerkstelling er in het kader van het nieuwe decreet wordt overgeheveld.

Minister, kunt u dit nog eens geruststellend en definitief bevestigen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Doomst, u hebt de problematiek goed geschetst in uw vraag en die is ook al aan bod gekomen tijdens de bespreking

van het decreet Lokaal Bestuur. Dit is ook al aangekaart in het federaal Beheerscomité van het Fonds Sociale Maribel van de overheidssector. Zonder op de besluitvorming vooruit te lopen kan ik u wel bevestigen dat het comité zich onder andere buigt over het specifiek vraagstuk betreffende de nieuwe decretale graden waarnaar u in uw initiële vraag hebt verwezen. Mijn kabinet vertegenwoordigt in dat comité onder andere het standpunt dat het geval van een van rechtswege benoeming van een 'combi-secretaris', in dit geval de OCMW-secretaris die algemeen directeur zou worden, een overmachtssituatie is die het toestaan van een afwijking rechtvaardigt zodat de Maribel-financiering niet verloren gaat.

Ik weet dat de problematiek van de Sociale Maribel zich meer afspeelt bij kleinere lokale besturen dan bij grotere. Als er een gemeenschappelijke secretaris en een gemeenschappelijk financieel beheerder is en de OCMW-secretaris wordt algemeen directeur, dan is dat overmacht, dat gebeurt buiten de wil om. De betrokkene zal natuurlijk wel tevreden zijn dat hij die functie krijgt, maar dat gebeurt buiten de wil om en is dus overmacht. Er zal dus absoluut geen rekening mee worden gehouden op federaal niveau wat betreft de toekenning van de Sociale Maribel-middelen.

Wat het overige personeel van een lokaal bestuur betreft, moeten de lokale besturen bij eventuele overdracht van personeelsleden van het OCMW naar de gemeente, daarmee rekening houden. Dat hebben we ook besproken tijdens de behandeling van het decreet Lokaal Bestuur.

Collega's, u weet dat er al heel veel is gezegd over dat decreet en het is goedgekeurd op 21 december in de plenaire vergadering, meer dan een jaar op voorhand. U weet dat wij oorspronkelijk voor een volledige fusie wilden gaan en dat er dan van OCMW-personeel geen sprake meer zou zijn en het OCMW ook geen rechtspersoon meer zou zijn. Een bekend voetballer, Johan Crujff, zei: "Elk nadeel heb zijn voordeel." Aangezien we toch met twee rechtspersonen moeten blijven werken, mijnheer Doomst, is het aan de lokale besturen zelf om te beslissen hoeveel van de personeelsleden die op de rechtspersoon OCMW staan, worden overgeheveld naar de rechtspersoon gemeente om te kijken of er eventueel financiële federale stromen verloren gaan en dergelijke meer.

De administrateur-generaal en ikzelf hebben een ronde van Vlaanderen gedaan. We hebben elke provincie aangedaan om het decreet Lokaal Bestuur toe te lichten. Er zijn heel veel praktische vragen gesteld en die vraag is daar onder andere aan bod gekomen. De VVSG is momenteel ook bezig met een dergelijke ronde. We hebben dat wel degelijk ondervangen. Ik kan u verzekeren dat vanuit mijn kabinet in dat comité van de federale Sociale Maribel er op tafel wordt geklopt en dat we het argument van overmacht al hebben aangehaald. Het lijkt erop dat ze dat federaal zullen aanvaarden.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Minister, dank u wel voor het duidelijke antwoord. Wanneer denkt u dat dat federaal comité ongeveer zou kunnen landen? Het is wellicht niet de bedoeling dat dat nog maanden zal worden uitgesteld, maar dat we wellicht de komende weken daarover definitief duidelijkheid zullen hebben.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega Doomst, ik kan er geen exacte timing op kleven. Maar laten we het woordje 'onverwijld' gebruiken. Het zal in elk geval geen verschillende maanden meer duren.

Michel Doomst (CD&V): Het zal dan toch nog wel een tijdje duren.

Minister Liesbeth Homans: Dat hangt af van wat uw definitie van 'onverwijld' is en die van ons.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ward Kennes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de mogelijkheid tot het inzetten van mobiele stembureaus bij de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2018 – 1228 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bert Maertens

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 2011 bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen de kiezers in stemafdelingen indeelt. Het college wijst voor elke stemafdeling een afzonderlijk stemlokaal aan. In één gebouw, zoals een school, een sporthal of een ontmoetingscentrum, kunnen verschillende stemlokalen naast elkaar worden ingericht.

De organisatie van de verkiezingen, het belangrijkste gegeven in een goed werkende democratie, veronderstelt dat het onze bedoeling moet zijn om zoveel mogelijk mensen aan die verkiezingen te laten deelnemen. De regelgeving voorziet daartoe reeds in mogelijkheden, zoals het stemmen bij volmacht voor mensen die niet zo mobiel zijn of die om een of andere reden zich niet naar het stemlokaal kunnen begeven. In dat geval kunnen ze dat aan iemand anders toevertrouwen. Idealiter is het natuurlijk zo dat de mensen nog altijd zelf hun stem kunnen uitbrengen. Ik neem aan dat ook heel wat mensen, als ze zouden kunnen, dat ook liever zelf zouden doen.

Om aan deze verzuchtingen tegemoet te komen, werd in het verleden in bepaalde gemeenten al beslist om stemlokalen in te richten in woonzorgcentra en rusthuizen. Praktisch is dat natuurlijk niet altijd mogelijk omdat men niet over de goede infrastructuur of ruimtes beschikt die daarvoor vrijgemaakt kunnen worden. De inrichting van een stemlokaal met de opbouw van de stembokjes neemt namelijk enige tijd in beslag. Meestal begint men daar twee dagen van tevoren aan, op donderdag en vrijdag, om dan zondag klaar te zijn. Als de stembokjes in de weg staan, kan dat bijvoorbeeld in een rusthuis niet gebeuren.

Een oplossing die bestaat in andere landen, is om te werken met mobiele stemlokalen. Die zouden dan op de parking van een rusthuis kunnen worden geplaatst zodat de mensen die daar wonen en misschien ook andere mensen die in de omgeving wonen, in de mogelijkheid verkeren om zelf hun stem uit te brengen. Vooral bij de lokale verkiezingen lijkt mij dit erg belangrijk omdat mensen zich heel sterk betrokken voelen bij wat er gebeurt in hun omgeving.

Ik zei reeds dat het elders gebruikelijk is. In Nederland bijvoorbeeld is dat goed ingeburgerd. Nederland is een land dat qua ontwikkeling op ons niveau staat. Maar het is onduidelijk in welke mate de geldende regelgeving het gebruik van mobiele stembureaus in Vlaanderen al dan niet mogelijk maakt. Ik merk uit wat mensen me daarover laten weten dat er onduidelijkheid over bestaat. Sommigen zeggen dat het niet kan, maar ze kunnen ook niet goed zeggen waarom het niet zou kunnen. Anderen zeggen dat het wel kan, maar kunnen ook niet heel goed aangeven waarom het wel kan. Ik heb er vragen over gekregen.

Minister, hebt u zelf al vragen gekregen van lokale besturen of organisaties omtrent de mogelijkheid tot het inrichten van mobiele stembureaus? Hebt u het

mogelijk gebruik van mobiele stembureaus al laten onderzoeken op de mogelijke voor- en nadelen en de wettelijkheid ervan? Zo ja, wat zijn dan de bevindingen van dat onderzoek? In welke mate staat de huidige regelgeving het gebruik van mobiele stembureaus al dan niet in de weg? Indien de regelgeving het gebruik van mobiele stembureaus niet toelaat, in welke mate overweegt u dan initiatieven te nemen om dit mogelijk te maken om mensen zoveel mogelijk zelf te laten participeren aan de verkiezingsverrichtingen? Indien daar nog geen initiatieven voor werden genomen, is het dan niet zinvol om daarover na te denken? We zijn nu op een aantal maanden van de verkiezingen. Als dat voor de zomer kan worden geregeld, lijkt me dit nog mogelijk. In welke andere specifieke maatregelen en acties voorziet u om de participatiemogelijkheden van mensen die in woonzorgcentra of rusthuizen verblijven bij de verkiezingen te verhogen? In welke mate worden de woonzorgcentra en rusthuizen bij die acties betrokken? Deze laatste vraag is belangrijk omdat men mij zegt, om het allemaal niet te moeilijk te maken, dat men in woonzorgcentra soms aan de dokter vraagt om vlug een briefje te schrijven om mensen vrij te stellen. Dat is misschien geen vaste regel maar dat gebeurt wel eens, omdat men dan de familie niet lastig moet vallen en men zich niet over die volmachten en dergelijke moet ontfemen. Misschien krijgen mensen wel eens al te snel een briefje van de dokter om niet te gaan stemmen. Zouden we het niet kunnen omkeren en in het kader van het oplossen van het probleem, eerder de stembureaus bij de mensen brengen dan wel de mensen die moeilijk te been zijn, uit te sluiten van de verkiezingen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega Kennes, uw eerste twee vragen kan ik heel kort beantwoorden. Ik heb nog geen enkele concrete vraag gekregen van een lokaal bestuur. Er is ook nog geen specifiek onderzoek hierover ingesteld.

In welke mate de huidige regelgeving het gebruik van mobiele stembureaus al dan niet in de weg staat, is afhankelijk van de concrete invulling van het begrip 'mobiel'. Indien er mobiele bureaus geïnstalleerd worden op een vaste plaats gedurende de tijd dat de kiezers op de verkiezingsdag hun stem kunnen uitbrengen, kan dat perfect volgens de huidige kiesregelgeving. Als bijvoorbeeld een bus wordt ingericht als stembureau en die blijft daar gedurende de hele periode staan, dan kan dat perfect. Dat is geen enkel probleem. Maar indien het begrip 'mobiel' wordt ingevuld zoals in Nederland, dan kan er wel een probleem zijn.

In deze discussie is het heel belangrijk dat er een verschil is tussen Nederland, waar er stemrecht is, en België, waar er stemplicht is. Wat is het probleem als we de term 'mobiel' interpreteren zoals in Nederland? Een dergelijk stembureau doet op de dag van de verkiezingen namelijk verschillende locaties aan. De bus blijft niet staan aan bijvoorbeeld een woonzorgcentrum, maar gaat eerst naar een woonzorgcentrum en een uur later gaat ze ergens anders naartoe, enzovoort. Ze rijdt de hele tijd rond. Zo gaat dat in Nederland. Dat betekent dat het stembureau op die verschillende locaties telkens slechts een beperkte tijd open is en maar een beperkt aantal kiezers zijn stem kan uitbrengen.

Het is een beetje een vreemde vergelijking misschien, maar het is zoals een ijskar in de zomer. Je weet dat die om acht uur langskomt en dat je dan naar buiten moet gaan, want om negen uur is ze al lang gepasseerd.

Misschien is dat een idiote vergelijking, maar in Nederland rijden die mobiele stembureaus wel voortdurend rond. Zij blijven een zeer beperkte periode op een locatie staan.

U weet dat onze kiesregelgeving bepaalt dat de kiezers hun stem kunnen uitbrengen van 8 tot 13 uur en, waar digitaal gestemd wordt, tot 15 uur. Kiezers die hun stem moeten uitbrengen in een dergelijk mobiel stembureau, in het

Nederlandse systeem dus, zouden veel minder tijd hebben om hun stem uit te brengen. Gelet op het feit dat wij stemplicht hebben, lijkt dat mij niet echt democratisch. Ik denk ook niet dat een inperking van de tijdsspanne in goede aarde zou vallen bij onze burgers. Ik ben dan ook geen vragende partij om de kiesregelgeving in die zin aan te passen.

Een mobiel digitaal stembureau lijkt mij absoluut niet evident. Dat is helemaal niet te doen.

In welke andere specifieke maatregelen en acties voorzie ik om de participatiemogelijkheden van bepaalde mensen te bevorderen? Ik ben het absoluut met u eens dat we zoveel mogelijk mensen moeten laten participeren aan de lokale verkiezingen, natuurlijk ook mensen die minder mobiel zijn. Het is zeer goed dat ook die mensen nog altijd worden betrokken bij onze democratie. Zij moeten hun stem kunnen uitbrengen. De tijd dat de dokter nogal snel een attestje voorschreef, was misschien niet de goede tijd. De indeling van de kiezers in stemafdelingen en het aanwijzen van de stemlokalen aan die stemafdelingen, zijn taken die het college van burgemeester en schepenen volledig autonoom uitvoert. Mijnheer Kennes, u bent zelf ook burgemeester, van Kasterlee als ik mij niet vergis. U weet uit uw ruime ervaring ook hoe dat in zijn werk gaat. In de onderrichtingen die ik aan de gemeentebesturen geef voor de voorbereiding van de verkiezingen, zal ik absoluut wel hun aandacht vestigen op de noodzaak om de stemlokalen voldoende toegankelijk te maken voor minder mobiele mensen. Dat kan gaan om mensen die een zekere leeftijd hebben bereikt, maar ook om mensen met een beperking. Ik zeg niet dat het ene altijd samengaat met het andere, maar u begrijpt wel wat ik wil zeggen. U weet, als we het dan toch over mensen met een beperking hebben, dat we ook een audiomodule aan het ontwikkelen zijn, om zoveel mogelijk burgers, al dan niet met een beperking of al dan niet op leeftijd, te laten participeren aan de verkiezingen.

We zullen ook instructies geven aan de lokale besturen, die natuurlijk autonoom moeten beslissen, om in duidelijke bewegwijzering te voorzien, om een speciaal stemhokje in te richten voor kiezers met een beperking enzovoort. Ik wijs de lokale besturen ook op de mogelijkheid om een stemlokaal in te richten op plaatsen waar zich veel minder mobiele kiezers bevinden, zoals een woon- en zorgcentrum of een rusthuis, zodat deze mensen maximaal de kans krijgen om hun stem zelf uit te brengen in plaats van met een volmacht te moeten werken of in plaats van een attest van de dokter te krijgen en niet te gaan stemmen.

Ik ben absoluut van oordeel dat de gemeentelijke overheden, de lokale besturen, in dezen het best gepositioneerd zijn om de locaties van de stemlokalen te bepalen, rekening houdend met de plaatselijke situatie en omstandigheden.

Voorzitter, ik rond af met een herhaling van wat ik in het begin zei: als het mobiel stemlokaal daar van 8 tot 13 of 15 uur blijft staan, kan dat perfect volgens onze kiesregelgeving. Maar als het een mobiel stemlokaal is dat écht mobiel is en rondrijdt, lijkt mij dat in strijd met onze kiesregelgeving. Dat beperkt de inwoners van onze Vlaamse steden en gemeenten, die al verplicht zijn om te stemmen, ook nog eens in de tijdsspanne dat ze kunnen stemmen. Ik denk dat er weinig mensen vragende partij zijn om dat in die zin aan te passen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, ik heb geen aanvullende vragen of opmerkingen. Dit is een zeer helder en duidelijk antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vraag of een lid van de deputatie nog vervangen wordt

– 1292 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de vermindering van het aantal leden van de deputatie

– 1316 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bert Maertens

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): De artikelen 49 en 50 van het Provinciedecreet regelen het ontslag van een gedeputeerde en de verkiezing van een nieuwe gedeputeerde. Als een gedeputeerde ontslag heeft genomen, wordt tot een nieuwe verkiezing van gedeputeerde overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het mandaat van de gedeputeerde.

Op 2 februari 2018 heeft de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het Provinciedecreet van 9 december 2005 goedgekeurd. Artikel 30 van dat voorontwerp wijzigt artikel 50 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 49 van het decreet Lokaal Bestuur. Door die wijziging krijgt de provincieraad de mogelijkheid om een opgevallende mandaat van gedeputeerde al dan niet in te vullen. Hiermee wordt aan de provinciebesturen meer autonomie gegeven om in te spelen op concrete wijzigingen die zich kunnen voordoen in de loop van de bestuursperiode.

In Limburg zal eind mei 2018 de heer Erik Gerits de deputatie verlaten om algemeen directeur te worden bij Racing Genk. Als gevolg daarvan zou er voor de laatste maanden van de provinciale bestuursperiode nog een nieuw lid van de deputatie moeten worden aangesteld.

Een aantal fracties in de provincieraad, onder meer de N-VA-fractie, had op 13 februari 2018 via een persbericht in De Standaard gezegd dat het beter zou zijn dat er geen vervanging komt. Op 20 februari 2018 las ik op de site van TV Limburg dat ook de provincieraadsfractie van CD&V zinnens is om de heer Gerits niet te vervangen en zijn bevoegdheden te herverdelen. Beide fracties zijn van oordeel dat de tijd te kort is om de functie op een efficiënte en goede manier in te vullen. Omdat dit echter in strijd is met het Provinciedecreet, roept de partij het Vlaams Parlement op om het Provinciedecreet te wijzigen.

Minister, hebt u hierover al een vraag ontvangen van de provincieraad of van een fractie in de provincieraad van Limburg?

Acht u het wenselijk om het Provinciedecreet alleen daarvoor te wijzigen? Zult u een initiatief nemen om het Provinciedecreet alleen op dat punt te wijzigen?

Kunt u gedogen dat de deputatie van de provincie Limburg voor de resterende, toch wel korte, duur van deze bestuursperiode verder bestuurt met vijf gedeputeerden en het voornemen van het voorontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het Provinciedecreet al toepast?

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, artikel 44, paragraaf 1, eerste lid, van het Provinciedecreet van 9 december 2005 bepaalt dat de deputatie uit zes leden bestaat. Bij decreet van 29 juni 2012 werd reeds bepaald dat, met ingang van 3 december 2018, de deputatie uit vijf leden zou bestaan. En in het regeerakkoord van 2014 werd opgenomen dat het aantal gedeputeerden uiteindelijk beperkt zou worden tot vier. Maar zowel de beperking tot vijf als tot vier gedeputeerden is op dit moment nog niet van toepassing. Op dit moment is de bepaling zoals opgenomen in artikel 44, met name dat de deputatie uit zes leden bestaat, nog altijd van toepassing.

Artikel 50 van het Provinciedecreet bepaalt welke procedure dient te worden gevolgd wanneer een lid van de deputatie ontslag neemt. Concreet wordt gesteld: "Als een gedeputeerde zijn mandaat van gedeputeerde niet aanvaardt, van zijn mandaat vervallen wordt verklaard, als verhinderd wordt beschouwd, afgezet of geschorst is, ontslag heeft genomen of overleden is, wordt tot een nieuwe verkiezing overgegaan binnen twee maanden na het openvallen van het mandaat van gedeputeerde."

Minister, volgens mij laten deze artikelen weinig keuze en is er vooralsnog geen sprake van het feit dat een deputatie uit ten hoogste een bepaald aantal leden bestaat. Er wordt vooralsnog ook niet gesteld dat de provincieraad zou kunnen beslissen om een ontslagnemend lid van de deputatie al dan niet te vervangen.

De CD&V-fractie in de Limburgse provincieraad heeft inderdaad besloten dat het weinig zin heeft om, gelet op de toekomstige veranderingen en op de geringe resterende tijd, de Limburgse gedeputeerde Gerits, die niet naar RC maar onder-tussen KRC Genk gaat, de toekomstige winnaar van de bekerfinale, te vervangen en om een nieuwe gedeputeerde aan te duiden.

Vraag is evenwel in hoeverre dergelijke werkwijze in overeenstemming is met de bepalingen van het Provinciedecreet en niet het risico inhoudt dat de beslissingen die de deputatie dan verder neemt onwettig zouden zijn.

Mijnheer Meremans, we zijn het allemaal eens over het principe van het standpunt dat we hebben ingenomen. Maar voorzichtigheid is de moeder van de porseleinwinkel.

Minister, kunt u verduidelijken of, in de huidige stand van de regelgeving, een lid van de bestendige deputatie dat ontslag neemt, al dan niet moet worden vervangen? In welke mate is, indien men tot niet-vervanging wenst over te gaan, een decreetswijziging noodzakelijk?

Indien een gedeputeerde die ontslag genomen heeft niet vervangen wordt, welke gevolgen heeft dat voor de wettigheid van de door de deputatie genomen beslissingen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Ceyssens en mijnheer Meremans, ik heb geen formele vraag gekregen, maar de casus is mij uiteraard bekend.

Zoals jullie weten, bepaalt het Provinciedecreet momenteel – en u weet dat dit allemaal werd aangepast – dat de deputatie uit zes leden bestaat en er in geval van een vrijwillig ontslag wordt overgegaan tot een nieuwe verkiezing van een gedeputeerde binnen twee maanden na het openvallen van het mandaat.

Collega's, ik wil hierbij wel een aantal opmerkingen maken. Op 2 februari 2018 heeft de Vlaamse Regering op mijn voorstel een voorontwerp van decreet houdende wijziging van het Provinciedecreet een eerste keer principieel goedgekeurd. Wat dit punt betreft, wordt het Provinciedecreet in overeenstemming

gebracht met het decreet Lokaal Bestuur. Het zal tot de bevoegdheid van de provincie behoren om te bepalen of het opengevallen mandaat van gedeputeerde zal worden ingevuld of niet. Het decreet zal enkel het maximum aantal gedeputeerden vermelden. Dat zijn er in casu vier. U weet dat allemaal, want we hebben dit goedgekeurd in dit parlement.

In het licht van de voorgenomen wijzigingen lijkt het mij absoluut niet opportuun om de provincieraad van Limburg, voor de korte periode die er rest na het ontslag, te verplichten om nog in een vervanging te voorzien van de ontslagnemende gedeputeerde. Het eventueel niet invullen van een opengevallen mandaat van gedeputeerde is voor mij in de gegeven omstandigheden zeker geen reden om in het kader van het bestuurlijk toezicht op te treden. Collega's, lees dus: ik zal niet optreden vanuit toezicht.

Mijnheer Ceyssens, niemand is vragende partij om voor zo'n korte termijn nog een nieuwe gedeputeerde in Limburg aan te duiden. Ik ga ervan uit dat dit kamerbreed wordt gesteund. Maar we moeten natuurlijk zekerheid hebben over de rechtsgeldigheid van de beslissingen die worden genomen.

Mijnheer Ceyssens, zolang het quorum en het quotum gerespecteerd zijn, is elke beslissing van de deputatie – en in casu zal het een deputatie zijn met vijf gedeputeerden – rechtsgeldig. Wij hebben dat op het kabinet ook nog eens goed uitgezocht, in samenspraak met de administratie. We hebben naar rechtspraak uit het verleden gekeken. We vonden een arrest van de Raad van State, weliswaar over een lokaal bestuur, maar de regelgeving is daar net hetzelfde. Het ging om een schepen die niet was vervangen. Een burger vroeg naar de rechtsgeldigheid van een beslissing. De Raad van State heeft toen geoordeeld dat het college – maar in dezen wordt dat de deputatie – rechtsgeldig kan beslissen wanneer de meerderheid van het aantal leden – of gedeputeerden – aanwezig is en met meerderheid van stemmen beslist. De beslissing die door een deputatie, ook al is die maar met vijf gedeputeerden samengesteld, in de toekomst zal worden genomen, is rechtsgeldig volgens rechtspraak van de Raad van State uit het verleden. Ik ga ook niet optreden vanuit toezicht. Ik ga de provincie Limburg absoluut niet verplichten om voor zo'n korte tijd een zesde gedeputeerde aan te duiden. Collega's, ik hoop dat we dit kamerbreed kunnen steunen.

Mijnheer Ceyssens, ik vind uw laatste vraag zeer pertinent. Er moet zekerheid zijn over de rechtsgeldigheid. Ik kan u garanderen, op basis van rechtspraak uit het verleden die wij hebben nagekeken, dat de beslissingen van een deputatie bestaande uit vijf leden rechtsgeldig zullen zijn als het quorum en het quotum gerespecteerd worden.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, dank u wel. U was vrij duidelijk. Ze kunnen daar inderdaad met vijf verder. Ze zullen het wel redden, vermoed ik, voor de komende maanden.

De rechtsgeldigheid is inderdaad belangrijk. Aanvankelijk dachten we dat we nog iets decretaal zouden moeten wijzigen. Blijkbaar is dat niet nodig. Die vraag is dus opgelost. Wij kijken reikhalzend uit naar de nieuwe provincieraad die zal worden samengesteld. En ik kijk nog vélder reikhalzend uit naar de periode, die er ooit komt, dat we het niet meer zullen hebben over gedeputeerden. Dan wordt deze vraag sowieso een vraag zonder voorwerp.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik apprecieer dat u heel duidelijk zegt dat u het steunt en dat u niet zult optreden als bevoegd

minister. Ik begrijp ook dat er een draagvlak is bij iedereen. Iedereen zegt dat het geen zin meer heeft om deze gedeputeerde te vervangen. Bedankt voor uw steun daarbij. Maar mijn grootste bekommernis is dat we bij de procedures die worden aangespannen over vergunningen of bouwberoepen of dergelijke meer niet met vodden komen te zitten.

Mijnheer Meremans, ik hoor u zeggen dat u geen initiatief zult nemen. Wij hebben het zelfs klaar liggen. Wij willen zelfs mee een voorstel van decreet faciliteren indien het nodig zou zijn om absoluut geen enkel risico te nemen.

Minister, ik heb nog twee concrete vragen na uw antwoord. U verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, een arrest over een schepencollege. U zegt dat dat hetzelfde is. Maar als ik het goed voorheb, verwijst het Gemeentedecreet naar een maximaal aantal schepenen, terwijl het in het Provinciedecreet gaat om een vastgelegd aantal gedeputeerden. Volgens mij staat daar een maximum in. Op dat vlak is er dus wel een verschil.

U zegt dat er geen enkel probleem is als het quorum wordt gehaald. Maar wat is het quorum als er eerst zes gedeputeerden waren en er ondertussen één ontslag heeft genomen? Is het quorum dan zes of vijf gedeputeerden? Daarover moeten we duidelijkheid hebben. Nogmaals, ik trek niet in twijfel dat in deze commissiezaal alle goede bedoelingen aanwezig zijn. Maar de weg naar de hel is geplaveid met goede bedoelingen. We moeten natuurlijk 100 procent zeker zijn dat we daar geen enkel risico lopen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Ceyssens, de vergelijking met een schepencollege gaat wel op omdat een lokaal bestuur ook in het begin van een legislatuur het aantal schepenen moet vastleggen. Dat impliceert dat als er iemand wegvalt, die persoon ook moet worden vervangen. In heel veel gemeenten – en sta mij toe, collega's, om ze niet bij naam te noemen – is dat gebeurd en werden ze niet vervangen. We hadden daar weet van, maar ik heb niet opgetreden. Als het betrokken lokale bestuur niet zinnens is en ook geen vragende partij is om de schepen te vervangen, wil ik niet vanuit Brussel zeggen dat ze dat wel moeten doen. Die vergelijking gaat wel degelijk op.

Wat het quorum en het quotum betreft: om een rechtsgeldige beslissing te nemen, moet de helft plus één aanwezig zijn, en moet de beslissing worden goedgekeurd met de helft plus één van de stemmen. Dat is heel simpel. In mijn ogen toch.

Lode Ceyssens (CD&V): Ik kan eigenlijk geen nieuwe vraag meer stellen. Maar ik blijf wat op mijn honger zitten. De helft plus één, is dat dan de helft plus één van vijf of de helft plus één van zes? Dat is mijn essentiële vraag.

Minister, dat u daar niet bij optreedt: à la bonheur! In het veranderingsproces dat er nu aan zit te komen, hebben we allemaal gekozen voor minder uitvoerende mandaten. Het is dus een goed signaal dat u daar als minister niet optreedt. Daar twijfel ik ook op geen enkel moment aan. Ik vraag u ook niet om op te treden. Ik vraag u alleen wat het risico is voor procedures die worden aangespannen bij de Raad van State. Daar denk ik wél dat er een verschil bestaat tussen provincie en gemeente omdat bij een gemeente wordt verwezen naar een maximum aantal schepenen, terwijl bij de provincie het aantal precies gedefinieerd is.

Minister Liesbeth Homans: Dit is een belangrijk onderwerp. De vergelijking met het schepencollege gaat wel degelijk op. Er wordt inderdaad geen maximum opgelegd. Er zijn wel maxima bepaald: hoeveel schepenen elk lokaal bestuur maximaal mag hebben. Maar als een lokaal bestuur in het begin van een

bestuursperiode het aantal schepenen vastlegt, is het ook verplicht om te vervangen als er een wegvalt. Ik treed niet op. Ik ken heel veel gemeenten waar ik dat niet heb gedaan.

En wat uw concrete vraag betreft: het is de helft plus één van zes. De facto dus vier.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Goed, dat is een duidelijk antwoord op mijn vraag. Nogmaals, die vraag is niet ingegeven vanuit de discussie over het aantal. Minister, ik twijfel er ook geen seconde aan dat u niet de intentie hebt om op te treden. Mijn uitgangspunt was: voorzichtigheid is de moeder van de porseleinwinkel. Ik hoop dus dat we op onze twee oren mogen slapen met het gegeven dat we verder kunnen zonder decretale aanpassing. Mocht u nog van gedacht veranderen, dan zijn wij graag bereid om dat te faciliteren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ingrid Pira aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het rapport van het Rekenhof over de afslanking van de provincies – 1305 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bert Maertens

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, het rapport van het Rekenhof over de afslanking van de provincies is kritisch en scherp en signaleert problemen op het vlak van personeel, financiële meerkost en instellingen die normaal gezien overgeheveld hadden moeten worden van de provincie naar Vlaanderen of de gemeenten.

Verschillende instellingen die tot de persoonsgebonden bevoegdheden behoren – zoals de Warande in Turnhout, het olympisch zwembad in Brugge of verschillende musea – bleven uiteindelijk bij de provincie. Hierdoor zitten de provincies feitelijk in de onwettelijkheid, want ze mogen geen persoonsgebonden bevoegdheden meer uitvoeren.

Minister, de Vlaamse Regering kan beslissen dat sommige over te hevelen instellingen tijdelijk door de provincie beheerd worden. Voor welke instellingen wil de Vlaamse Regering nog beslissen dat ze tijdelijk door de provincie beheerd zullen worden? Of is dat proces helemaal afgerond?

De Raad van State heeft er in zijn advies op gewezen dat deze maatregel van tijdelijk beheer door de provincie maar voor een beperkte tijd kan. Wat doet u met de instellingen waarvoor een tijdelijke maatregel werd genomen of nog te nemen is in het licht van het advies van de Raad van State?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Pira, op die vragen heb ik al heel uitgebreid geantwoord in vorige zittingen van deze commissie, maar ik wil het nog wel eens overdoen, geen enkel probleem.

Sinds dit jaar, 2018, zijn de provinciebesturen niet meer bevoegd voor de persoonsgebonden aangelegenheden, zijnde de bevoegdheden opgesomd in artikel 4 en 5 van de Bijzondere Wet. Ze zijn enkel nog bevoegd voor de grondgebonden aangelegenheden. De afgelopen jaren, 2015-2017, werd hiervoor de regelgevende basis gelegd en hebben we vanuit mijn bevoegdheid de soms complexe

praktische overdracht gecoördineerd. Daarover was in deze commissie heel veel debat, wat goed is voor de democratie. Dit veranderingstraject is vaak onderwerp geweest van heel veel politieke besprekingen.

Nu alles achter de rug is, kunnen we enkel maar vaststellen dat het Rekenhof in zijn rapport – en u citeert het selectief – concludeert dat “de overdracht van de persoonsgebonden bevoegdheden naar Vlaanderen in de regel goed is geregeld”. Het Rekenhof concludeert ook dat, zoals ik steeds heb voorgehouden, deze operatie, ondanks de onheilstijdingen van sommige collega’s die nu even niet aanwezig zijn, niet heeft geleid tot personeelsbesparingen. Alle personeelsleden hebben hun statuut en hun wedde behouden.

Het Rekenhof stelt ook dat de betrokken functionele ministers – ikzelf natuurlijk, en ook de ministers Gatz, Muyters en Vandeuren – met de nieuw verworven bevoegdheden en middelen actief aan de slag zijn gegaan. Zéér actief, als ik het zo mag zeggen.

Ik geef enkele voorbeelden: minister Muyters en de hervorming van de gehandicaptensport, of minister Gatz en de hervorming van het bibliotheek-uitleensysteem. Het is dus niet zo dat we de bevoegdheid hebben overgenomen om er dan niets mee te doen. Mijn collega’s zijn er zeer actief mee aan de slag gegaan.

Mevrouw Pira, ik kom nu tot het antwoord op uw vragen. Het klopt dat het Rekenhof bedenkingen heeft bij een aantal provinciale instellingen die niet zijn overgedragen naar de Vlaamse of lokale overheid. Maar het klopt helemaal niet dat we ons hierdoor in de onwettigheid zouden bevinden. Artikel 36 van het ‘afslankingsdecreet provincies’ bepaalt in alle duidelijkheid dat de provincies ook na 2018 betrokken kunnen blijven bij de persoonsgebonden instellingen voor zover de Vlaamse Regering hun hiervoor expliciet de toestemming geeft en voor zover het een tijdelijk gegeven is.

Op 22 december 2017 keurde de Vlaamse Regering een besluit goed dat bepaalt dat twee provinciale persoonsgebonden instellingen nog tot eind 2019 kunnen worden beheerd door de provincie. De eerste is het cultuurcentrum de Warande in Turnhout, dat de provincie Antwerpen nog zal uitbaten. De stad Turnhout was vorig jaar inderdaad geen kandidaat om de Warande over te nemen. U weet ook dat dat een heel complexe situatie was. Het was eerst van de stad, dan ging het naar de provincie... Ze hebben dus nog tot eind 2019 de tijd gekregen, dat is wettelijk geregeld met een besluit van de Vlaamse Regering. De tweede provinciale persoonsgebonden instelling is de welzijnsinstelling Provinciaal Zorgcentrum Lemberge, waarin de provincie Oost-Vlaanderen nog verder kan participeren. De oprichting van een OCMW-vereniging die de activiteiten zal overnemen was in 2017 nog niet helemaal afgerond, vandaar de tijdelijke toelating tot verder beheer door de provincie.

In 2019 zal de volgende Vlaamse Regering opnieuw een beslissing moeten nemen met betrekking tot de toekomst van deze instellingen, rekening houdende met de dan bestaande situatie. Maar op termijn moeten ook deze instellingen overgaan naar de lokale overheid.

Alle andere persoonsgebonden provinciale persoonsgebonden instellingen zijn overgeheveld naar de Vlaamse of de lokale overheid. Ze zijn sinds 1 januari 2018 niet meer in het beheer van de provincies. De lijst van deze instellingen en de overheid waar ze naartoe zijn gegaan, is opgenomen als bijlage bij de memorie van toelichting bij het zogenaamde afslankingsdecreet provincies – maar dat weet u wel, u hebt dat decreet al gezien, het is trouwens ook al goedgekeurd.

Het klopt dat sommige van deze instellingen een gemengd karakter hebben. Met andere woorden: ze situeren zich op het breukvlak van persoonsgebonden en

grondgebonden bevoegdheden. Daar hebben we altijd het principe gehanteerd dat de bijzaak de hoofdzaak volgt. Dat is in deze commissie ook al ontzettend veel besproken. Zo hebben sommige provinciale domeinen, die onder de bevoegdheid Toerisme vallen, op hun grondgebied ook musea. Een zeer concreet voorbeeld is Bokrijk. Of sommige instellingen situeren zich op het breukvlak van cultuur en de grondgebonden bevoegdheid archeologie. Goede voorbeelden hiervan zijn de centra van Ename in Oudenaarde en Velzeke in Zottegem. In die gevallen werd uiteindelijk geoordeeld dat de grondgebonden bevoegdheid doorweegt, en dus dat dit geen persoonsgebonden instellingen zijn.

Het zwembad van Brugge is een zeer complexe en meerjarige financiële constructie waar geen enkele partner iets aan wilde veranderen. In die zin betaalt de provincie nog enkele jaren voor dit zwembad. Maar deze louter financiële betrokkenheid betekent geenszins dat de provincie West-Vlaanderen nog actief zou zijn in het sport- of zwembeleid.

Met andere woorden: op de Warande en Lemberge na is de overdracht van de provinciale persoonsgebonden bevoegdheden en instellingen volledig gebeurd. Gelet op het recent genomen besluit, verkeren wij absoluut niet in een toestand van onwettigheid.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Minister, onwettigheid is misschien verkeerd uitgedrukt maar ik citeer het Rekenhof: "Dit resultaat spoort niet met het verbod op persoonsgebonden taken zoals geformuleerd in het gewijzigde artikel 2 van het Provinciedecreet." We zullen dus moeten afwachten wat de volgende Vlaamse Regering beslist voor deze instellingen waar uiteindelijk dan uitzonderingen voor zijn gemaakt.

U weet dat ik een koele minnaar was van het kunstmatig uit elkaar trekken van iets dat jarenlang vervlochten is geweest, en wij hebben wat dat betreft andere voorstellen.

In een bijkomende vraag wil ik u op nog iets wijzen inzake het personeel. Het rapport van het Rekenhof focust op specifieke problemen bij de tweede pensioenpijler voor contractuelen. Maar er is me nog een ander probleem met contractuelen gesignaleerd die overgaan van de provincies naar de Vlaamse overheid. De provincies voldeden al sinds halfweg de jaren 90 aan de verplichting van objectieve werving en selectie. Zij hadden dat op dat moment ook ingeschreven in hun personeelsstatuut. Het Agentschap Binnenlands Bestuur heeft dat trouwens ook gecontroleerd.

Vlaanderen heeft pas in 2006 een veralgemeend systeem van objectieve werving ingevoerd voor zijn contractueel personeel. En nu laat Vlaanderen blijkbaar weten dat de contractuelen die worden overgenomen uit de provincies en die werden aangeworven voor 2006, niet in aanmerking kunnen komen voor interne personeelsmobiliteit en dus enkel via externe werving kunnen deelnemen aan een examen. De reden die Vlaanderen daarvoor geeft, is dat zij dit slechts vanaf 2006 voor de eigen contractuelen hebben geregeld terwijl in de voorbereiding van de hele overnameoperatie altijd werd beweerd dat die mensen hun rechten zouden kunnen behouden. Iets wat in de provincies al langer in het statuut was geregeld, is in Vlaanderen pas in 2006 geregeld waardoor een x aantal mensen die vanuit de provincies zijn overgekomen niet dezelfde rechten hebben. Wat is uw mening daarover?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik had dezelfde zin aangestipt op bladzijde 25 van het rapport van het Rekenhof: "De overdracht van de persoonsgebonden

bevoegdheden naar Vlaanderen is in de regel goed geregeld.” Dat is eigenlijk een pluim voor al die mensen die in die transitiegroepen zaten en daaraan hebben gewerkt, want dit was een zeer complexe oefening, een titanenwerk. En ondanks wat aangekondigd was, is dit gebeurd zonder heel veel commotie en onrust op het terrein. Voor een aantal zaken die op het snijveld lagen, moest men zoeken naar oplossingen op maat en naar pragmatische oplossingen en dat is ook gebeurd. In die zin vind ik wat in het rapport van het Rekenhof staat vermeld niets nieuws. Nu zeggen dat hier een smoking gun uit de lucht valt, is dus helemaal niet waar.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Collega’s, we moeten beseffen dat dit een afslankings-dieetdecreet is dat geen gemakkelijke zaak was. Dit is wel met het nodige realisme gedaan en dus niet rigide. In die zin begrijp ik de opmerkingen van het Rekenhof.

Minister, mij interesseert vooral ook in welke mate Vlaanderen en de gemeenten alle activiteiten die ze hebben overgenomen – binnen wat die mensen deden, zaten veel terreinactiviteiten – met voldoende envergyre hebben overgenomen. Met andere woorden, wanneer zullen we evalueren of er voldoende alternatieve energie is gestoken in de overgehevelde bevoegdheden?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Doomst, de situatie is pas zo sinds 1 januari 2018, dat is nog niet zo lang. Gelet op het feit dat alles min of meer is afgerond, denk ik dat mijn coördinerende rol ongeveer is afgelopen. U kunt natuurlijk wel aan de functioneel bevoegde ministers vragen stellen over het verloop van de overname van bepaalde instellingen, maar voor een echte grondige evaluatie binnen de schoot van de Vlaamse Regering is het volgens mij nog te vroeg. We zijn drie maanden ver en dat is te snel. Als u echter concrete signalen krijgt en als mensen zeggen dat op bepaalde plaatsen iets fout loopt, dan zijn alle functioneel bevoegde ministers zeker bereid om op uw vragen te antwoorden. Ik heb alles gecoördineerd en alles is goedgekeurd, ik denk dat mijn coördinerende rol dan ook stilaan uitgedoofd is.

Mevrouw Pira, die concrete gevallen zijn me absoluut niet bekend en zijn me ook nooit gesignaleerd. U weet dat er een verschil is tussen de statuten die de Vlaamse overheid hanteert en de statuten die de vijf provincies hanteren, maar ik heb u in mijn antwoord gezegd dat deze operatie absoluut niet heeft geleid tot personeelsbesparingen en dat alle personeelsleden hun statuut en wedde hebben kunnen behouden. Ik twijfel er niet aan dat u wel zulke signalen hebt gekregen, maar ik zou u willen vragen om die te bezorgen aan mijn kabinet. Dan kunnen wij bekijken wat ervan aan is.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Zoals u vraagt, zal ik concrete gevallen aan uw kabinet bezorgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de opvolging van de terroristendatabank in steden en gemeenten

– 1354 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bert Maertens

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, ik heb dit weekend met ontzetting het relaas in De Morgen gelezen over hoe Khalid El Bakraoui door de mazen van het net glipte van Justitie. U hebt dat wellicht ook zelf gelezen. Speurders hadden Bakraoui in het vizier omdat hij zoveel kalasjnikovladers had gekocht, hebben een huiszoeking gedaan bij hem en stelden dan vast dat hij op zijn computer heel veel informatie had over en contacten met jihadi's. Er stonden ook veel YouTube-filmpjes op over aanslagen en dies meer. Toch werd hij niet aangehouden, hoewel op hetzelfde moment zijn broer aan de Turkse grens werd tegengehouden omdat hij zich wilde aansluiten bij IS. Ik vind dat een hallucinant verhaal.

Er wordt nu gezegd dat er een probleem is met informatie-uitwisseling en samenwerking bij Justitie, maar het illustreert nog maar eens hoe belangrijk het is dat de informatiekanalen optimaal werken en dat de informatie-uitwisseling sluitend is.

Het Comité I heeft een rapport gemaakt over de zogenaamde terroristendatabank. De vaststelling van Comité I en het orgaan dat toezicht houdt op de informatie bij de politie is dat er nog wat rammelt aan de werking van die databank. Zo zijn er heel veel personen die een toegangsmachtiging hebben tot die databank. Het gaat over een 1500-tal mensen, maar men weet eigenlijk niet wie er verder nog grasduint in die databank. De lijst van alle foreign terrorist fighters, haatpredikers en homegrown terrorist fighters betreft zeer gevoelige informatie.

Verder weet men ook niet wat er gebeurt met personen die bijvoorbeeld onterecht op die informatiedatabank zijn terechtgekomen. En tot slot kan men geen zekerheid geven over de vraag of de informatie uit die databank correct is overgemaakt aan de burgemeester. Het gaat dan bijvoorbeeld over informatie over het feit dat bepaalde personen die in die databank staan, gevestigd zijn in die gemeente. Dat is ook van belang voor het Vlaamse beleid omdat de preventieve werking daar in beeld komt. En preventie begint natuurlijk bij goede informatievergaring en goede informatieverwerking.

Minister, was u op de hoogte van de vaststellingen van het Comité I in het rapport?

Hebt u naar aanleiding van de berichtgeving over die hiaten in de databank en de gebrekkige opvolging van de werking van die databank contact gehad met federaal minister van Justitie Geens of wordt daarover een overleg gepland?

Zou het feit dat sommige gemeenten nog geen lokale integrale veiligheidscel (LIVC) hebben een rol kunnen spelen in de goede opvolging van de informatie-uitwisseling? Die LIVC's zijn effectief opgericht om een goede informatie-uitwisseling tussen de verschillende actoren – politie, justitie, burgemeester – te bewerkstelligen. Als er geen LIVC is, is er dan effectief wel een goede opvolging? Kan dat een verklaring zijn voor de gebrekkige opvolging van die informatie?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Kherbache, op uw inleiding over wat afgelopen weekend en ook maandag nog in De Morgen stond over de bevoegdheden

inzake politie en justitie, zal ik niet ingaan. We zitten hier in het Vlaams Parlement. Heel uw vraag betreft eigenlijk een federale materie.

Ik weet niet of u weet hoe het Comité I werkt. Ik heb het genoeg gehad om daar zelf nog deel van uit te maken toen ik lid was van de Senaat. De rapporten van dat comité worden zeer beperkt verspreid, zij hebben een watermerk en een nummer en kunnen niet zomaar gekopieerd worden omdat de kleur dan verandert.

De gegevensbank waarover u spreekt, is verankerd in de federale regelgeving. De Vlaamse regelgeving heeft daar niets mee te maken.

Het Vast Comité van Toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten of het Comité I, dat een controleorgaan is dat is opgericht via een federale wet, heeft hier onderzoek naar gedaan. Ik heb daarnet al gezegd dat het bewuste rapport het label 'beperkte verspreiding' draagt, wat betekent dat ik dat rapport zelf ook niet heb. Ik vind het eigenlijk zeer vreemd dat in het krantenartikel wordt gewezen op het feit dat we worden geconfronteerd met zeer onveilige toestanden omdat we niet weten wie in die databank kan, of de gegevens in die databank nog actueel zijn, wie daar gegevens kan uithalen enzovoort, en dat u nu aan mij vraagt of ik al een onderhoud heb gehad met minister Geens die die informatie ook niet aan mij mag bezorgen.

Een rapport van het Comité I is niet zomaar een rapportje, mevrouw Kherbache, dat in de Kamer is besproken, dat is een rapport dat achter gesloten deuren is besproken. Ik weet niet wie dat heeft gelekt aan De Tijd, in elk geval ik niet, want ik heb dat rapport niet. En ik vind het ook niet abnormaal dat ik dat rapport niet heb aangezien het dat label van beperkte verspreiding draagt. Maar ik vind het toch wel een beetje bizar dat hier aan mij wordt gevraagd een onderhoud te regelen met minister Geens over dat welbepaalde rapport dat in de krant wordt gebruikt om aan te klagen dat met de veiligheid van deze databank nogal losjes wordt omgesprongen en dat er te veel informatie wordt uitgewisseld. Nu wordt mij dus gevraagd om te doen wat juist het verwijt is in dat krantenartikel. Zeer bizar.

Al uw vragen gaan over een federale bevoegdheid, maar ik wil wel nog iets zeggen over de uitwisseling met de Vlaamse overheid. Zoals ik al meermaals heb aangegeven, heb ik vanuit mijn coördinerende bevoegdheid, mijn Vlaamse bevoegdheden en de bevoegdheden van mijn collega's absoluut geen nood aan individuele informatie uit de gegevensbank, maar wel aan informatie op macro-niveau. Concreet, hoeveel foreign terrorist fighters zijn er, wat is de evolutie, uit welke stad of regio komen ze, enzovoort?

Die informatie krijg ik ook. De samenwerking met het Orgaan voor de Coördinatie van de Analyse van de Dreiging (OCAD) op dat vlak verloopt zeer goed. Als we die informatie nodig hebben en we vragen die, dan krijgen we die ook. Maar dat ik geen informatie krijgt over een rapport van Comité I vind ik de normaalste zaak van de wereld. Ik vind het ook zeer jammer dat dat rapport, of toch stukken eruit, is verschenen in De Tijd, maar dat is eerder een probleem voor mijn federale collega's dan voor mij, want het is mijn bevoegdheid niet.

Er is absoluut geen overleg nodig om dit te verduidelijken. De werkafspraken tussen Vlaanderen en de federale overheid zijn zeer goed geregeld. Daarnaast zijn er ook afspraken over de toegang van de Justitiehuizen en de diensten binnen Jongerenwelzijn tot de gegevensbank. Als u daarover meer informatie wilt, kunt u die altijd vragen aan mijn collega-minister Vandeuren die ze met veel plezier zal bezorgen.

Wat betreft de uitwisseling met de burgemeester: ook dit, mevrouw Kherbache, is een puur federale aangelegenheid. U zult seffens weer zeggen dat ik toch kan

overleggen want ik zit in dezelfde meerderheid. Over dergelijke gevoelige thema's gaat die vlieger niet op, mevrouw Kherbache. Ik kan niet informeel gaan overleggen met federaal minister Jambon en vragen: 'Jan, wij zijn toch goede vrienden, geef me dat rapport van het Comité I eens.' Dat gaat niet. Dat is geen manier van werken. Ook uw vraag over de uitwisseling met de burgemeester is absoluut een federale bevoegdheid. Het is de korpschef die verantwoordelijk is om de informatiekaarten uit de gegevensbank aan de burgemeester te bezorgen. U weet dat de politie en de korpschef onder de federale bevoegdheden valt. De federale wet op het politieambt werd op dat vlak aangepast en is hier heel duidelijk in. Dit is mij ook bevestigd door het OCAD.

Verklaart dit waarom nog niet in alle steden en gemeenten een LIVC is opgericht? Ik heb absoluut geen aanwijzingen in die zin. Ik kan u nog meer zeggen: het aantal LIVC's dat in de Vlaamse gemeenten wordt opgericht – ik ben alleen bevoegd voor de Vlaamse lokale besturen – zit in stijgende lijn. De andere gewesten zouden een voorbeeld kunnen nemen aan ons.

Voorzitter, ik sluit af. Collega's, het spijt me dat ik constant naar het federale niveau heb moeten verwijzen, maar deze vraag gaat over een puur federale gelegenheid en vraagt aan mij informatie uit een strikt vertrouwelijk rapport dat achter gesloten deuren is besproken. Een rapport van het Comité I is geen vodge papier, collega's. Het is achter gesloten deuren besproken en er was een zeer beperkte verspreiding. Ik heb het rapport niet. Als hierover concrete vragen moeten worden gesteld, collega Kherbache, wat u noodzakelijk vindt, dan raad ik u aan om uw collega's in de Kamer dat te laten doen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, het is jammer dat u mijn vraag niet goed hebt gelezen en niet grondig hebt geluisterd naar de vraag die ik u daarnet heb gesteld. Ik heb niet gevraagd dat u in de plaats zou treden van de minister van Binnenlandse Zaken of van de minister van Justitie. Ik heb u ook geen informatie gevraagd uit het rapport zelf, maar ik neem aan en ik mag hopen dat u zich, als coördinerend minister van de bestrijding van de gewelddadige radicalisering, toch aangesproken voelt als het gaat over de veiligheid van de staat en dus ook de veiligheid hier in het Vlaamse Gewest. Dat gaat dan over het preventief beleid. We zijn nu al jaren bezig – dat staat ook in de resolutie – met het uitwerken van een integrale benadering waarbij we preventie, repressie op federaal niveau en opvolging in het curatieve, ook op Vlaams niveau, ook als het gaat over uitvoering van straffen, zo goed mogelijk op elkaar proberen af te stemmen.

Op het terrein doet men dat zo goed mogelijk, en daarom zijn er ook de LIVC's waar men de partners bij elkaar zet. Ik hoop dat men dat ook op politiek niveau doet, minister. Daarom ook mijn vragen. In elke hoorzitting die we organiseren, verwijst men naar de databank als hét instrument dat hét antwoord biedt op alle vragen die voordien werden gesteld over samenwerking en informatie-uitwisseling. Alle experts hebben benadrukt dat de eerste stap naar de oplossing in een goede informatie-uitwisseling zit. Men benadrukt daarbij dat de bevoegdheden op Vlaams niveau, of het nu gaat over onderwijs dat signalen doorstuurt naar federaal, of het nu gaat over tewerkstelling of over justitie, daar een cruciale rol in spelen.

Daarom heb ik een bijkomende vraag, minister. Ik vind het jammer dat u de paraplu van de bevoegdheden opentrekt, want het gaat er helemaal niet over. Het gaat daar absoluut niet over. Het gaat wel over een goede opvolging.

De databank is ook van cruciaal belang voor het Vlaamse beleid als het gaat over de opvolging van de personen die na de uitvoering van hun straf terug in de samenleving terechtkomen. Het is van cruciaal belang dat burgemeesters weten wie er op hun grondgebied woont. Daarover gaat het, minister. Het Comité I zegt

dat op dat vlak de databank onvoldoende sluitend is. Ik mag toch hopen dat u op het federale niveau signaleert dat we niet aanvaarden dat burgemeesters op dat vlak niet de garantie krijgen dat ze weten wie er op hun grondgebied gevestigd is, bijvoorbeeld wanneer terrogedetineerden na het uitzitten van hun straf opnieuw in de samenleving terechtkomen. Ik vind het een heel verontrustende gedachte dat we op dat vlak zelfs niet de zekerheid kunnen hebben dat de informatie-uitwisseling via de databanken sluitend is.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Collega Kherbache, ik voel me aangesproken als het gaat over de veiligheid van de Vlaamse staat. Ik wens me hier aan te sluiten bij wat de minister daarover vertelde. Het is toch een zeer eigenaardige zaak dat je kunt vaststellen dat dergelijke gegevens, onder beperkte verspreiding en gebruik, in kranten staan te lezen. Tot daaraan toe, dat is het recht van de redactie. Dat we er hier over discussiëren, is uiteraard ook geen probleem. Maar ik kan me wel inbeelden, als je in de plaats van de minister staat en je bent er niet rechtstreeks voor bevoegd, dat dit een vraag is die hier een beetje overbodig is.

Ik kan me deels vinden in het laatste wat u aanhaalde. Het justitiële en het veiligheidsaspect is één zaak en dat is uiteraard geen Vlaamse bevoegdheid, het is zuiver federaal. Vandaar ook het terechte antwoord van de minister over wie daar ministerieel bevoegd is en de functie van burgemeester met het federale petje op als het ware, maar anders niet. Uw laatste aspect ging dan inderdaad over de nevenbeleidsdomeinen waar heel wat Vlaamse bevoegdheden liggen. Dat je die informatie nodig hebt om daar een correct en concreet beeld over te hebben, daar sluit ik me volledig bij aan. Maar als we er het fijne van willen weten, dan moeten we die vraag aan de overkant van de straat laten stellen om precies te weten wat er schort aan die databank en hoe die zo snel mogelijk in orde kan worden gebracht.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Niemand heeft vandaag ontkend dat dit vooral een federale materie is die daar uitgespit moet worden. Dat is duidelijk. Anderzijds hebben we geen aparte Vlaamse databank, en dat is ook logisch. Het is absoluut geen pleidooi om aparte databanken voor de gemeenschappen en gewesten op te richten. Het zijn wel de databanken waarmee we allemaal moeten werken, en dus ook de lokale besturen. Dan zitten we toch echt wel in onze eigen Vlaamse vijver. Voor de lokale besturen is het ook belangrijk.

Als we lezen dat het niet altijd duidelijk is voor het OCAD welke burgemeesters nu wel of niet zijn geïnformeerd door hun politiekorps over potentiële terroristen of terrogeleerden op hun grondgebied, dan zijn we ook niet helemaal zeker of de hele keten wel werkt waar we hier altijd voor pleiten, met buurtwerking, met scholen en met de LIVC's als draaischijf. Ik begrijp dat de minister zegt dat het niet meteen haar bevoegdheid is om ervoor te zorgen dat die databanken goed gevoed worden, dat er op bepaalde momenten mensen uit worden geschrapt en dat de informatie doorstroomt. Dat is helemaal juist. Maar het is wel een bezorgdheid, ook voor onze commissie en voor de mensen die in het Vlaams Parlement de radicalisering volgen, dat die databanken up-to-date zijn en dat men goed weet wie er allemaal over geïnformeerd is. De lokale bestuurders moeten worden geïnformeerd om dan weer verder een lokaal netwerk met preventie enzovoort in werking te kunnen stellen. Zij moeten de juiste informatie krijgen. In die zin lijkt het mij niet helemaal van enig belang gespeend dat ook op Vlaams niveau dit probleem wordt aangekaart.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Kherbache, u zegt dat ik mijn paraplu opentrek, maar uw vraag is wel heel duidelijk, hé. U baseert zich op het artikel in De Tijd. U begint over Comité I, over justitie en dergelijke meer.

Wat ik ook wel frappant vond in uw repliek, mevrouw Kherbache, is dat u zegt: 'Comité I zegt (...)'. Hebt u het rapport of baseert u zich op De Tijd? (*Opmerkingen van Yasmine Kherbache*)

Op De Tijd, oké. Het is goed dat dat duidelijk is.

Ik kan u wel het volgende meegeven. Ik heb het rapport van Comité I ook niet. Ik heb u dat gezegd. Maar, collega's, mochten er in dat rapport zaken hebben gestaan die relevant waren voor onze bevoegdheden, dan had ik die natuurlijk wel gekregen. Niet het integrale rapport, maar die zaken had ik wel doorgekregen. Zo werkt dat nu eenmaal.

Dan zijn er laatste vragen van mevrouw Kherbache. Hoe gaat dat? OCAD verwittigt de korpschef of iemand anders die is aangeduid, bijvoorbeeld van de recherche. Het is natuurlijk de verantwoordelijkheid van die persoon om de burgemeesters op de hoogte te brengen. Dat zijn allemaal personen waar ik niet verantwoordelijk voor ben en waar ik geen vat op heb. Ik heb niets te zeggen over een korpschef, dat weet u ook. Als u hier natuurlijk allemaal vragen komt stellen die puur federale materie zijn, dan kan ik niet anders dan op deze manier antwoorden. Wil dat zeggen dat ik daarmee mijn paraplu opentrek? Neen, mevrouw Kherbache, maar ik baseer me ook niet op krantenartikels, op basis waarvan hier vragen worden ingediend.

U weet dat wij absoluut pleitbezorgers zijn voor een goede informatiedoorstroming. Die goede informatiedoorstroming is er. Wij hebben verschillende aanspreekpunten binnen onze eigen administratie en elders in Vlaanderen om die goede informatiedoorstroming te kunnen blijven garanderen in de toekomst. Dat doen wij ook. Er zijn goede afspraken met onze federale collega's. Maar ik kan hier niet antwoorden op de inhoud van een rapport dat ik ten eerste niet heb en dat ten tweede puur vertrouwelijke informatie bevat, een rapport van het Comité I dat geen vodge papier is.

Ik wil wel nog meegeven, collega's, dat ik vlak voor het krokusreces, dus nog niet zo heel lang geleden, een overleg heb gehad met minister Jambon, mijn federale collega bevoegd voor Binnenlandse Zaken die ook met andere deelstaatsministers een overleg heeft gehad. Binnenkort zal er op federaal niveau een wetsontwerp neergelegd worden om LIVC's in elke gemeente verplicht te maken. U weet dat Vlaanderen daar een grote voorsprong in heeft. Brussel is ook op goede weg, maar vooral in Wallonië zijn er nog heel veel hiaten en witte vlekken. Binnenkort zal er een federaal wetsontwerp zijn om een LIVC overal in Vlaanderen in elke gemeente verplicht op te richten. Ik denk dat wij in Vlaanderen al goed huiswerk hebben geleverd.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, als ik verontrustende berichten in de krant lees, dan vind ik het mijn taak als parlements lid om u daarover vragen stellen. Wanneer er nog een interfederaal overleg is in de opvolging van terreur en radicalisering, hoop ik dat u daar op tafel klopt en eist dat men de werking van een dergelijke databank verbetert omdat wij ook op Vlaams niveau van de informatie afhankelijk zijn. We kunnen ons echt niet permitteren dat er dergelijke hiaten zijn. Dat is het begin van mijn vraag. Het toont aan dat als er gaten zijn in het informatienetwerk, dat tot zeer ernstige veiligheidsrisico's kan leiden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.